

ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (ΚΑ' 25) ρητῶς γράφει ὅτι καὶ ἀπειρα ἄλλα εἶπε καὶ ἔκαμεν ὁ Χριστὸς ἕτινα οὔτε ἐγράφησαν οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ γραφοῦν. Δὲν εἶναι καὶ ταῦτα σωτηριώδη διδάγματα τοῦ Χριστοῦ; Δὲν ἐνυπάρχουν ταῦτα εἰς τὰ βιβλία τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων δὲν ἀποτελοῦν ἄρα ταῦτα τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν; Ὡστε τὰ ἄγραφα εἰς τὰ Εὐαγγέλια λόγια τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχουν ἀξίαν εἶναι ἀξία περιφρονησεως καὶ ἀπορρίψεως; Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου οἱ Ἀπόστολοι δὲν ἐδίδαξαν καὶ ἔπραξαν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ; Ὡστε τὰς μὴ γραφεῖσας διδασκαλίας τῶν δυνάμεθα νὰ τὰς περιφρονησωμεν; Ἐπίσης ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Β. Θεσσαλ. 2.15) ρητῶς γράφει «στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς Παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγον εἴτε δι' ἐπισιολλῆς ἡμῶν».

Ὡστε τὰς Παραδόσεις ἃς ρητῶς συνιστᾷ ὁ Μέγας τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολος ὁ Οὐρανοβάμων Παῦλος οἱ νάνοι καὶ ἡθικῶς καὶ πνευματικῶς ἀπέναντι αὐτοῦ διαμαρτυρούμενοι τολμοῦν ν' ἀθετοῦν καὶ περιφρονοῦν ἀντιστρατευόμενοι πρὸς τὰς θεοπνεύστους παραγγελίας τοῦ Θεοῦ Σιεύους τῆς

ἐκλογῆς τοῦ Κυρίου Παύλου! Ἐπίσης ὁ ἴδιος γέφυρον πρὸς Τιμόθεον (Α'. Τιμοθ. 2.2) λέγει τὰ ἐξῆς «ἃ ἤκουσες παρ' ἐμοῦ ταῦτα παράθου διὰ πολλῶν μαρτύρων πιστοῖς ἀνθρώποις οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι». Ἐπίσης ὁ Ἰωάννης (Β' Καθολ. Ἐπιστ. Ἰωάν. 1.12) ρητῶς γράφει ὅτι δὲν γράφει περισσότερα διότι θὰ ἔλθῃ νὰ τὰ εἴπῃ ὅλα προσωπικῶς ἐντὸς ὀλίγου πρὸς δὲν ἔγραψεν ἐπίσκοπον... Ἀλλὰ τίς γνωρίζει τί τοῦ εἶπεν; δὲν θὰ εὐρωμεν τὰ λόγια ἐκεῖνα τοῦ Ἰωάννου εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἐπισκόπου—μαθητοῦ του ἐκείνου καὶ εἰς τὴν ἐμπράγατον ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγνοῦ χριστιανισμοῦ τῶν πρώτων αἰώνων, ἦτοι ἐν τῇ Ἱερᾷ Παράδοσει ἦν οἱ Διαμαρτυρούμενοι ἀβασανίστως καὶ ἀσυστόλως ἀπορρίπτουν Παραλείπομεν καὶ ἄλλα χωρὶα τῆς Γραφῆς παρὸς μοια διότι ὑποθέτω ὅτι καὶ ταῦτα μόνον εἶναι ἀπεραρκετὰ ἵνα πείσουν καὶ τὸν πλέον δύσπιστον περὶ τῆς πλάνης τῶν Διαμαρτυρομένων. Ἄλλ' ἡ ἱστορία τί λέγει ἐν προκειμένῳ; Περὶ τούτου εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ Ἀρχιμανδρίτου

ΔΙΗΓΗΜΑ ΗΘΙΚΟΝ

Ἡ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἀλλὰ σύ, δυστυχισμένον παιδί, τῷ λέγει ὁ ἄνθρωπος, εἶσαι μισοαποθαμένον ἀπὸ τὸ κρῖνον.

Παιδίον. Δι' ἐμὲ δὲν πειράζει. Ἐγὼ εἶμαι μέγας καὶ δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὰς κακουχίας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κακῆμένο εἶνε μικροῦλι, καί, ἔταν κρυώνῃ ἢ πεινᾷ, κλαίει.

Ἀνθρωπ. Καὶ διατί εἰσθε ἐδῶ, εἰς τὸν ἔρημον τόπον, μόνα σας καὶ χωρὶς τίποτε;

Παιδ. Διότι ἡ μήτηρ μας ἔχει ἀποθάνει, καὶ τὸν πατέρα μας συνέλαβον καὶ ἐπήραν οἱ χωροφύλακες· ἡμεῖς δὲ ἐμείναμεν μόνοι χωρὶς κανένα, χωρὶς καμμίαν προστασίαν, καὶ χωρὶς οἰκίαν.

Ἀνθρωπ. Καὶ διατί συνέλαβον καὶ ἐπήραν οἱ χωροφύλακες τὸν πατέρα σας;

Παιδ. Δὲν εἰξέυρω. Ἴσως τὸν ἐπήραν διὰ στρατιωτῆν ἢ διὰ τὰ τὸν δάλλωσιν εἰς τὴν φυλακὴν. Δὲν μοι ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν νὰ τὸν ἐρωτήσω, διατί τὸν ἐπεργαν οἱ χωροφύλακες.

Ἀνθρωπ. Καὶ εἰς σας ποῖος δίδει ἔκτοτε νὰ τρώγετε καὶ πίνετε;

Παιδ. Ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅστις ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν καὶ καλωσύνην μᾶς δίδει.

Ἀνθρωπ. Σὰς δίδουν οἱ ἀνθρώποι τὸ ἀρετόν, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ζῆτε;

Παιδ. Ὅχι πάντοτε. Ἀλλὰ διὰ τὸν Χαρίλαον ἐξαρκεῖ αὐτὸ, τὸ ὅποιον μᾶς δίδουσι, καὶ σπανίως αὐτὸς ὑπερεῖται.

Ἀνθρωπ. Ἀλλὰ σύ, δὲν τρώγεις καθημερινῶς;

Παιδ. Ὅχι. Ἀλλὰ δι' ἐμὲ δὲν πειράζει, σας εἶπον εἶμαι μέγας, καὶ δύναμαι νὰ ὑποφέρω ἀπὸ πείναν.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦτο καρδίας ἀγαθῆς, καὶ συνεκινήθη ἄφ' ὅσα ἤκουσεν ἀπὸ τὸν μικρόν, εἰς τρόπον

ὥστε ἔλαβεν ἀπόφασιν σταθερὰν νὰ μὴ ἀφήσῃ τὰ μικρὰ ταῦτα δυστυχῆ πλάσματα ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπροστάτευτα, ἀλλὰ μὲ κάθε τρόπον νὰ παραλάβῃ αὐτὰ μετ' ἑαυτοῦ, καὶ νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὸν πλησιέστερον κατοικημένον τόπον. Ἐσκέπτετο δὲ τοιοῦτοτρόπως κατ' ἑαυτόν. «Ἴσως ἐκεῖ ποῦ πηγαινῶ νὰ εὕρω κανένα ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ με καρδίαν ἀγαθὴν, ὅστις εὐσπλαγγχιζόμενος αὐτὰ εἰμπορεῖ νὰ τὰ παραλάβῃ καὶ νὰ τὰ προστατεύσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐγὼ δ' ἔπειτα μὲ κάθε τρόπον θὰ φροντίσω καὶ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πατρὸς των, ὅστις εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ τὰ χάσῃ».

Ἀνθρωπ. Πῶς ὀνομάζεσαι, παιδί μου;

Παιδ. (Ἐγὼ ὀνομάζομαι Θεόδωρος, καὶ ὁ ἀδελφός μου Χαρίλαος.

Ἀνθρωπ. Μολὸ καλά, Θεόδωρε, θέλεις νὰ ἔλθῃς μαζί μου; Ἐγὼ θὰ φροντίσω διὰ σέ.

Παιδ. Καὶ ὁ Χαρίλαος;

Ἀνθρωπ. Θὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Χαρίλαος μαζί μας. Πῶς σοὶ ἐφάνη μικρὸς μου; Εἶνε δυνατόν νὰ θελήσω ἐγὼ νὰ σέ χωρίσω ἀπὸ ἐν ἀδελφάκι, τὸ ὅποιον ἠλέκω ὅτι τὸσον τὸ ἀγαπᾷς; Ὅχι, ποτέ. Ἔπννα το λοιπόν, καὶ ἄς ἀναχωρήσωμεν ὅλοι ὅμοι.

Παιδ. Ἀλλ' ὁ Χαρίλαος, καλέ μου ἄνθρωπε, εἶναι κουρασμένος καὶ μικρός, καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ περιπατῇ καθὼς ἡμεῖς.

Ἀνθρωπ. Ἀφοῦ ἔχει οὕτως, τότε ἄς τὸν τοποθετήσωμεν ἐπὶ τῆς ράχεις τοῦ Πιστοῦ, ὅστις ἔχει καὶ σῶμα καὶ δύναμιν ταυτέην, ὥστε νὰ δύναται νὰ μεταφέρῃ ἄραρος μεγαλύτερον ἀπ' ὅτι ζυγίζει τὸ σῶμα τοῦ Χαρίλαου.

Παιδ. Πολὺ καλά. Κάμε ὅπως γνωρίζεις. Ἀρκεῖ ὁ Πιστός νὰ εἶναι φρόνιμος εἰς τὸν δρόμον καὶ ὁ Χαρίλαος νὰ μὴ πάθῃ τίποτε κακὸν ἀπ' αὐτόν.

Καὶ ὁ ὀδοιπόρος ἀνεσήκωσε διὰ τῶν χειρῶν μὲ τρόπον ἐλαφρόν τὸν κοιμώμενον μικρόν τὸν ἐτοποθέτησεν ἔπειτα πρηγιδὸν ἐπὶ τῆς ράχεις τοῦ κυνός, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μὲν δεξιὰ χεὶρ καὶ ὁ ποὺς τοῦ παιδὸς νὰ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ο ἐν Ἀγγλία ἀντιπρόσωπος τῶν Μπολσεβίκων τῆς Ρωσίας Κράσιν ἀποθανὼν ἀφήκε περιουσίαν ἕνω τῶν 10 δισεκατομμυρίων!!! Ὡστε κάτω τὸ χεῖμα! Ναι, ἀλλὰ ἵνα τὸ ἀρπάσουν καὶ γλεντοῦν καὶ ὑπερπλουτοῦν οἱ αἰμοχαρεῖς καὶ αἰμοβαφεῖς «σύντροφοι»! Εἰς τὴν αὐτὴν οικονομικὴν κατάστασιν εὐρίσκονται ὅλοι οἱ μεγάλοι Μπολσεβίκοι! Ἴδου τὰ ἰδεώδη τοῦ Μπολσεβικισμού! Ὁ πτωχὸς Ρωσικὸς λαὸς ἤδη ὑπέρ ποτε ρακέδνυτος καὶ πειναλέος θνήσκει εἰς τοὺς δρόμους τῆς ἀχανοῦς Ρωσίας, ἐν ᾧ ἡ Ρωσία ἦτο δ σιτοβολῶν τοῦ κόσμου πρὶν οἱ Μπολσεβίκοι ἀναφανοῦν καὶ ἀνατρέφουν τὸ πᾶν. Ἄς σκεφθοῦν καλῶς οἱ κομμουνίζοντες καὶ παρ' ἡμῖν μήπως...

⋈⋈⋈

Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΚΑΝΩΝ

Ἡ 5η Δεκεμβρίου ἀπὸ διαιτίας εἰς 50 καὶ πλέον Κράτη ἔχει ἀφιερωθῆ εἰς μίαν ἐξαιρετικῶς φιλάνθρωπον πρᾶξιν ὑπὲρ τῶν Ὀρφανοτροφειῶν τῆς ἐγγυῆς Ἀνατολῆς. Ἐκαστον ἄτομον αὐτὴν τὴν ἡμέραν θεωρεῖ ἠθικὴν του ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ οικονομίαν μεγάλην εἰς τὴν τροφήν του καὶ τὸ περισσεύμα νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῶν Ὀρφανῶν. Ἡ ποᾶξις αὕτη ἥτις τηρεῖται μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καλεῖται «Χρυσοὺς κανὼν» καὶ ἀποφέρει ἀρκετὰ ἐκπομπὰ ὡς ἔσοδον. Ὅποια ἰδεώδης χριστ. ἀντιλήψις! Διατί νὰ μὴ ἐφκρμῶζηται καὶ παρ' ἡμῖν τοῦτο; Ἡ μήπως μόνον τὰ κακὰ τῶν ξένων δέον νὰ ἐφαρμόζωμεν ἡμεῖς;

⋈⋈⋈

ΤΑ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ!

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Καλαμῶν συνεννοηθεῖς μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομ. διευθυντοῦ ἐπέτυχε νὰ κλείσωσιν τὰ ἐκεῖ χοροδιδασκαλεῖα κατὰ τὸν ἐξῆς ἀπλοῦστατον τρόπον. Ἐξεδόθη ἀστυνομικὴ διάταξις δι' ἧς ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὕραν νὰ φοιτοῦν εἰς αὐτὰ μὲν νεοὶ καὶ νέαι. Ὡς ἦτο ἐπόμενον μετ' ὀλίγου ἡμέρας ἐκλείσιν μόνον τῶν, καθ' ὅτι δὲν εὐσχηναζον εἰς αὐτὰ νεοὶ, ἐφ' ὅσον ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ συγχορεύουν μετ' ἄρρενας καὶ τ' ἀνάγκη! Τῶν φρονιμῶν ὀλίγα! Αὐτόδηλος λοιπὸν ὁ σκοπὸς τῶν Χοροδιδασκαλειῶν καὶ τῶν τροφίμων τῶν!

κείνται πρὸς τὸ ἐν μέρος, ἡ δὲ ἀριστερὰ χεὶρ καὶ ὁ πους αὐτοῦ πρὸς τὸ ἄλλο, καὶ ἡ κεφαλὴ πρὸς τὸν αὐχένα τοῦ ζώου. Μετὰ ταῦτα ἐξεδύθη καὶ ἀφίγησεν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του τὸν στρατιωτικὸν του μαγδύαν, καὶ τὸν περιετύλιξε δι' αὐτοῦ. Διὰ τὴν ἐμποδίσθη δὲ καὶ τὴν πτώσιν του, ἔθεσε καὶ τὰς χειρῖδας τοῦ μαγδύου κάτωθεν τῆς κοιλίας τοῦ κυνός. Ἀποδώσας δὲ κατόπιν καὶ εἰς τὸν Θεόδωρον τὸ σακκάκιόν του, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχε σκεπασμένον τὸν ἀδελφόν του, τῷ εἶπε: «Λάβε καὶ σὺ τὸ φέρεμά σου» σκέπασε τὰ παγωμένα μέλη σου, καὶ ἐμπρός, ἄς ἀναχωρήσωμεν».

Ὁ Θεόδωρος ὑπήκουσεν ἔλαβε τὸ σακκάκιόν του, ἐσηκώθη καὶ ἐπροσπαρρασκευάζετο νὰ τὸ φορέσῃ ἐκλαβὴν διὰ μίαν στιγμὴν καὶ κατέπεσε πάλιν εἰς τὴν γῆν.

Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ ἔθληψε τὴν καρδίαν του, καὶ ἐπλήρωσε δακρύων τοὺς ὀφθαλμούς του, διότι ἠγνόησεν ὅτι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ περίπατήσῃ. Ἐὶς τὴν ψυχὴν καὶ αἰ στερήσεις εἶχον ἐξαντήσῃ τὰς δυνάμεις του.

(ἀκολουθεῖ)

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Ἄφ' οὗ ἡ ἀεροπορικὴ ἀμυνα ἀπεγύμνωσε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὴν περιουσίαν της καὶ τὴν κατέστησε ἀνίκανον νὰ ἐκτελέσῃ ἐλλείψει μέσων τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς της, τῶρα ἤρχισε νὰ βάζῃ χεῖρι καὶ εἰς τὰ φιλάνθρωπικὰ ἰδρύματα. Διὰ Ν. Δ. ἐσχάτως ἐκδοθέντος δικαιοῦται αὕτη νὰ λαμβάνῃ 15 ο)ο ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν φιλανθρ. ἰδρυμάτων ὡς καὶ ὅλα τὰ ρευστὰ αὐτῶν κεφάλαια ὅταν θελήσῃ ὡς... δάνεια! Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν τὴν νοοτροπίαν τῶν δικαιοκούντων! Ἡ σατραπικὴ αὕτη στάσις τῶν καὶ ἰδίως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰ φιλάνθρωπικὰ ἰδρύματα εἶναι ἀκατανόητος καὶ ἀχαρακτήριστος... Θεέ μου ποῦ βαίνομεν;

⋈⋈⋈

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ὁ ἀρχαῖος οὗτος Ἑλληνο-Χριστιανικὸς θεσμὸς ὁστις ἐπ' ἐσχάτων ἀνεβίωσεν ἐν Εὐρώπῃ καὶ μετεφύτευθη καὶ παρ' ἡμῖν ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν μορφήν, ἐαρτάσθη καὶ ἐφέτος ἐνταῦθα, ἀλλὰ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν οὐχὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πέρυσιν ἐξωτερικῆς παραστάσεως. Ποῦ νὰ ἀποδώσωμεν τὸ τοιοῦτον εἰς τὴν οικονομικὴν καχεξίαν ἢ εἰς τὸ ἀψίχορον τοῦ Ἑλληνος, ὅστις καταλαμβάνεται ἀπὸ κάποιον πρόσκιρον ζῆλον διὰ κάθε ἰδεολογίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ζῆλος οὗτος εἶναι οὐ κατ' ἐπίγνωσιν συντόμως μαρτυρεῖται; Καὶ εἰς τὰ δύο ἢ μάλλον εἰς τὸ δεύτερον κυρίως νομιζόμενον ὅτι ἐρείλεται τὸ τοιοῦτον. Δὲν δύναμεθα νὰ παρίδωμεν τὸν ζῆλον καὶ τοὺς λίαν ἀξιεπαίνους μὲθους εἰς οὓς ὑποβάλλονται αἱ ἀξιοτίμοι κυριαὶ τῆς πόλεως μας διὰ κάθε ὑψηλὴν ἰδεολογίαν, ἀ λ' ἂν ὁ ζῆλος τῶν στερεῖται ἰσχυρῶς βάσεως καὶ συστήματος ἀποβίνει ἐπὶ ματαίῳ. Ἐπίσης δὲν ἀρνεῖ νὰ ἐνδιαφερώμεθα διὰ τὰ πτωχὰ παιδεῖα μόνον κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ μόνον διὰ μικρὰν σωματικὴν τούτων ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ χρειάζεται ἡ ὀργάνωσις τοῦ Πατριωτικοῦ ἰδρυμάτος νὰ δρᾷ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐντόνως καὶ συστηματικῶς καὶ διὰ τὴν σωματικὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν κυρίως διαπλάσιν τῶν δυστυχῶν παιδιῶν...

⋈⋈⋈

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

Ἀτυχὸς ἐπέπερο κατ' αὐτὰς ἐν μέσῃς Ἀθῆναις καὶ εἰς μερικά χωρία νὰ δημιουργηθῇ ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐκκλησιαστικὸς σάλος μέχρι τοῦ νὰ θρηνησωμεν καὶ τινὰ αἱματηρὰ κρούσματα. Ὑποκινητῆς τούτων εἶναι εἰς ἀπόστρατος ὅστις ὡς φαίνεται ἐφιλοδόχησε ἐν οὐ παικτικῶς νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ περιφήμου Παπαευθύμ τῆς Κων/λεως, ἐνισχυόμενος ὡς ἐγράφη καὶ ὑπὸ τινῶν πολιτικῶν διὰ γνωστοῦς ταπεινοῦς σκοποῦς! Τὸ νέον ἡμερολόγιον ἐκτός τοῦ ὅτι ἐπιστημονικῶς εἶναι ἀληθέστερον ἀπὸ τὸ παλαιόν, ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν ἀντιστρατεύεται ποσῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκτός τοῦ ὅτι διαφέρει καὶ ἀπὸ τὸ Γρηγοριανόν (καὶ ἐπομένως δὲν ἐφραγνέψαμεν δι' αὐτοῦ!), ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι Χριστιανικόν, ἐνῶ τὸ παλαιόν τὸ εἶχε θεασίσει ὁ εἰδωλολάτρης Ἰούλιος Καῖσαρ, ὅστις προσωπικῶς ἦτο καὶ ἄθεος, ἐκτός τοῦ ὅτι καὶ οἱ Πατέρες εἶχον ἀντικαταστήσει διὰ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου μὲ τὸ ὁποῖον ἔζησεν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι χωρὶς νὰ θεωρηθοῦν διὰ τοῦτο βέβηλοι ἄν καὶ τότε ἀνεφύσαν ζητήματα παλαιοημερολογητῶν ἐναντίον τῶν ὁποίων ἔχομεν ὁμιλίαν τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου ὅστις τοὺς καυτηριάζει δριμύτητα ὡς σχισματικούς... Ἐκτός τούτων καὶ ἄλλων ἀπειρῶν σχετικῶν τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἐδημιουργήθη ἤδη μία νόμιμος κατὰ στασις ἥτις προσβαλλομένη σοβαρῶς θὰ προκαλέσῃ σχίσμα λυπηρὸν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ κυρίως ὀλεθρὸν διὰ τοὺς ὑποκινούντας τοῦτο ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως. Ὡστε ψυχραίμως ὅλα ταῦτα ἐφείλουν νὰ τὰ σκεφθοῦν καὶ οἱ ὑποκινούντες καὶ οἱ ὑποκινούμενοι.